



Upprinnelsen till projektet

Stiltje rådde i den lilla brasilianska kurortsstaden Cambuquira när vi – en internationell grupp som arbetar med integral psykoanalys som bas – första gången besökte den i början av 2000-talet. Omgivet av kullar med kaffeplantage och naturskönt landskap föll vi snabbt för dess charm, de små husen, trädgårdarna, kullerstengatorna och den lilla stadskärnan, allt bibehållet från glansdagarna när övre medelklassen reste hit för att dricka brunn. Vi återkom flera gånger och 2004 köpte vi kurortshotellet som nu renoverats och fungerar som vår kursgård – Grande Hotel Trilogia – och bas för de sociala och kulturella projekt vi bedriver i staden som en hjälp till självhjälp.

Nu, 2010, börjar staden sjuda av liv, stadsborna har fått livsgnistan tillbaka och kulturella arrangemang och arbetstillfällen håller på att etableras. Vad är det som hänt? Arbetslösheten och fattigdomen var utbredd trots att staden har naturliga rikedomar som världens bästa källvatten (enligt internationella mätningar), mark, skolor, kyrkor, affärer, hotell och sist men inte minst 13 000 innevånare. På ideell basis arbetar vi i vårt projekt *Den goda handlingen* (ett projekt inom *Stoppa förstörelsen av världen - STOP*) med att engagera volontärgrupper för att lära ut och starta ekologiska grönsaksodlingar, tillverkning av ekologiska tegelstenar (s.k. soil cement, behöver ingen brännugn och därmed inget koldioxidutsläpp) och husbyggen, sömnadsprodukter för försäljning, etc. Produkterna säljs i projektets egen affär.

De innevånare som arbetar i något av projekten får betalt i Trino, projektets eget mynt. Cirka 50 städer i Brasilien har eget penningssystem. Som ett exempel så kan trebarnsmamman, som tidigare var arbetslös och nu arbetar inom projektets ram, med Trinon hon tjänar handla i projektets affär. Men hon kanske också behöver skor till ett av barnen och går till en skoaffär i Cambuquira. På grund av fattigdomen är inte omsättningen så stor i skoaffären så ägaren accepterar Trino, för med dem kan han ju alltid köpa grönsaker i projektets affär. Så börjar hjulen rulla...

Norberto Keppe har skrivit flera böcker kring sociopatologi och i boken "Arbete & Kapital" beskriver han hur ett samhälle borde vara utformat så att varje individ har mat, kläder och tak över huvudet och att det är arbetet som skall inbringa dessa tre element. Det går inte att bara dela ut mat, kläder och husrum för att en stad skall utvecklas. Innevånarna måste engagera sig genom arbete.

Det gäller också konst och kultur. Ett samhälle utvecklas och växer med konsten och kulturen. På ideell basis har vi därför startat piano- och ballettundervisning för barn, kakelmålning etc. De kulturella aktiviteterna kommer också staden till del. Nu övar de in "Nötknäpparen" av Tjajkovskij som skall framföras till jul med dekorer, kostymer, etc. Kakelmålningarna skall pryda en vägg i offentlig byggnad. En orkester håller också på att bildas som vi hoppas skall bli ett alternativ till den DJ-ledda hårdrocksmusiken som är det enda alternativet för ungdomarna där nu.

Fil.kand, psykosocioterapeut Kerstin Bergqvist
kb@analytisktrilogi.se